

פרשת קרח

כח המדמה

תיתחת לואש דע סדאה תא רדרדל סילוכי תונוימדה, המדמה חוכמ וירפסב ונתוא ריהזמ ה"ע נמחנ ר' לדוגמא אדם נוסע בכביש, אם הוא קצת צמא, העין שלו משדרת למוח שלו, שבעוד מאה מטר יש שלולית של מים על הכביש. כשהוא מגיע לשם, הוא לא רואה - 'לא דובים ולא יער', לא מים ולא תה, רק כביש! איך מגיעים לכזאת טעות? מצב כזה נקרא 'עינו הטעתו'. כיון שהעין קלטה שיש דמיון של מים על הכביש, היא משדרת למוח - 'יש שם מים'. במה טעה קרח? הוא ראה שושלת גדולה שיוצאת ממנו, הוא ראה שיוצא ממנו שמואל הנביא, שהיה שקול כמשה ואהרון. הוא חשב לעצמו - 'אם כך, איך אני יכול לוותר? אני צריך לנצל את ההזדמנות, אני צריך לעמוד ולתבוע את כבודי!' אם אדם היה עושה חשבון עם עצמו, כמה הוא שווה באמת, עם כל מעלותיו וחסרונותיו הוא היה מתבייש לדבר. אדם שווה בערך כמו יתוש, אבל לא יתוש חזק כמו היתוש של טיטוס, אלא יתוש סוג ב'.

